

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Andrei Tighinean împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova

(încasarea prejudiciului)

împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-776/25
NR. PIGD 2-24042803-01-2ra-31102025

Recursul vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă,
simplul dezacord al recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. E. Galușceac
Curtea de Apel Centru - jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin

11 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Oxana Parfeni,
Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 aprilie 2024, Andrei Tighinean a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu participarea Procuraturii Generale a Republicii Moldova în calitate de intervenient accesoriu, solicitând repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a activat în cadrul Î.S. CRIS „Registru” și ulterior în cadrul IP „Agenția Servicii Publice”, din 3 noiembrie 1996 până la 9 august 2023.

3. La 3 mai 2022, în baza ordonanței Procuraturii Anticorupție, reclamantul a fost reținut și plasat în izolatorul de urmărire penală al DP mun. Chișinău al IGP al MAI. În aceeași zi au fost executate mandatele judecătorești din 22 aprilie 2022 privind efectuarea perchezițiilor la domiciliul și în biroul său de serviciu.

4. Prin ordonanța procurorului din 4 mai 2022, reclamantul a fost pus sub învinuire în cadrul cauzei penale nr. 2021920064, fiind suspectat că, în perioada 2013–2014, în calitate de șef al Direcției asigurare tehnică aplicativă a Departamentului Registrele Informaționale de Stat din cadrul Î.S. CRIS „Registru”, ar fi contribuit, în calitate de complice, la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, faptă prevăzută de art. 42 alin. (5) și art. 327 alin. (3) din Codul penal.

5. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 5 mai 2022, în privința reclamantului a fost aplicată măsura preventivă a arestului la domiciliu pentru perioada 3 mai – 2 iunie 2022. Ulterior, prin încheierile instanței din 1 iunie 2022 și 29 iulie 2022, acesta a fost liberat provizoriu sub control judiciar până la 30 septembrie 2022, iar prin ordonanța procurorului din 29 septembrie 2022 a fost obligat să nu părăsească localitatea.

6. La 11 mai 2022, prin Ordinul Agenției Servicii Publice nr. 531p, contractul individual de muncă al reclamantului a fost suspendat în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii, în baza demersului Procuraturii Anticorupție.

7. La 19 mai 2022, reclamantul a solicitat procurorului scoaterea sa de sub urmărire penală, invocând lipsa implicării în procedurile de achiziții vizate în cauza penală. Cererea a fost respinsă prin ordonanța procurorului din 30 mai 2022.

8. Ulterior, prin ordonanța procurorului din 7 decembrie 2022, Andrei Tighinean a fost scos de sub urmărire penală, constatându-se că probele administrate nu confirmă implicarea sa în acțiunile imputate sau acționarea în interesul unui grup criminal organizat. Ca urmare, măsura suspendării provizorii din funcție a fost revocată, iar prin ordinul ASP nr. 1333p din 14 decembrie 2022 reclamantul a fost repus în funcție.

9. În legătură cu urmărirea penală, reținerea și aplicarea măsurilor procesuale, reclamantul a suportat cheltuieli pentru asistență juridică în sumă totală de 22 000 lei, achitate avocaților Oleg Muntean și Oleg Mancevschi.

10. Reclamantul susține că, în urma urmării penale și a suspendării din funcție pentru perioada 3 mai 2022 – 14 decembrie 2022 (7 luni și 12 zile), a fost privat de dreptul de a munci și de a primi salariu, prejudiciul material constituind 281 561,57 lei. De asemenea, acesta pretinde suma de 21 560,93 lei pentru neacordarea concediului anual plătit aferent perioadei de suspendare.

11. Totodată, reclamantul solicită repararea prejudiciului moral în sumă de 213 627 lei pentru suferințele psihice și afectarea reputației cauzate de urmărirea penală, aplicarea măsurilor preventive, restricționarea libertății de circulație și impactul negativ asupra carierei și vieții personale.

12. Reclamantul a solicitat încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a prejudiciului material în sumă totală de 303 122,50 lei, a prejudiciului moral în sumă de 213 627 lei, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 29 000 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin [hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2024](#), cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Tighinean a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul reclamantului Andrei Tighinean, a sumei de 281 561,57 lei cu titlu de compensare a venitului din muncă de care acesta a fost privat, a sumei de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a sumei de 22 000 lei pentru cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul dosarului

penal și 7 000 lei pentru cheltuieli de asistență juridică aferente prezentei cauze. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 10 decembrie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2024. Ulterior, la 3 martie 2025, apelantul a depus motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii atacate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin [decizia Curții de Apel Centru din 25 iunie 2025](#), apelul declarat a fost respins, și menținută hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2024.

16. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că Andrei Tighinean a activat în cadrul Î.S. CRIS „Registru” și IP „Agenția Servicii Publice” în perioada 3 noiembrie 1996 – 9 august 2023. În privința acestuia a fost pornită urmărirea penală, ulterior conexată într-o procedură unică, fiind dispuse măsuri procesuale și preventive, inclusiv reținerea, efectuarea perchezițiilor, punerea sub învinuire, arestul la domiciliu, liberarea provizorie sub control judiciar, obligarea de a nu părăsi țara, precum și suspendarea din funcție.

17. Instanța de apel a constatat că, prin ordonanța procurorului din 7 decembrie 2022, reclamantul a fost scos de sub urmărire penală, reținându-se că în acțiunile acestuia nu se întruneau elementele infracțiunii incriminate, fapt ce constituia un temei de reabilitare și îi conferea dreptul la repararea prejudiciului, în condițiile art. 23 alin. (3), art. 524 și art. 525 din Codul de procedură penală, coroborate cu prevederile Legii nr. 1545/1998.

18. Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele Ministerului Justiției privind lipsa temeiului pentru angajarea răspunderii statului, reținând că scoaterea de sub urmărire penală pe motivul neîntrunirii elementelor infracțiunii reprezenta un act de reabilitare și confirma dreptul reclamantului la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin acțiunile organelor de urmărire penală.

19. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a reținut că reclamantul a fost supus, pe o perioadă îndelungată, unor măsuri restrictive de drepturi, inclusiv reținere, arest la domiciliu, control judiciar, interdicția de a părăsi țara, percheziții și suspendarea din funcție, suportând suferințe morale și afectări de ordin

reputațional. În aceste condiții, suma de 15 000 lei acordată de prima instanță a fost apreciată ca rezonabilă și echitabilă.

20. Referitor la prejudiciul material, instanța de apel a reținut că, prin suspendarea raporturilor de muncă în perioada 11 mai 2022 – 14 decembrie 2022, reclamantul a fost lipsit de venitul salarial, astfel încât suma de 281 561,57 lei, acordată cu titlu de compensare a salariului de care a fost privat, a fost legal și întemeiat stabilită de prima instanță.

21. Totodată, Colegiul a considerat justificate și cheltuielile pentru asistență juridică acordată în cadrul dosarului penal, în sumă de 22 000 lei, precum și cheltuielile de asistență juridică în prezenta cauză, în sumă de 7 000 lei, apreciind că acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Astfel, instanța de apel a constatat că hotărârea primei instanțe a fost legală și întemeiată, fiind pronunțată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural, iar argumentele apelantului au fost apreciate ca formale și nefondate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 31 octombrie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, precum și a hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 12 noiembrie 2024, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Andrei Tighinean.

23. În motivarea recursului a fost invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținându-se că soluțiile instanțelor inferioare se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și pe aplicarea eronată a normelor de drept material privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și ale procuraturii. S-a argumentat că, pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 1545/1998, este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 3 și art. 6 din lege, respectiv constatarea caracterului ilegal al acțiunilor autorităților competente, condiție care, potrivit recurentului, nu a fost demonstrată în prezenta cauză.

24. De asemenea, s-a susținut că simpla scoatere de sub urmărire penală nu echivalează cu stabilirea caracterului ilegal al urmăririi penale și nu justifică acordarea despăgubirilor pentru prejudiciu moral sau material. Ministerul Justiției a mai invocat că instanțele inferioare nu au motivat corespunzător existența și cuantumul prejudiciului moral, fără a analiza criteriile precum gravitatea pretensei încălcări, consecințele asupra persoanei și intensitatea suferinței. În consecință, recurentul a concluzionat că nu a fost dovedită existența unei încălcări a dreptului

de a nu fi atras ilegal la răspundere penală și nici existența unui prejudiciu moral în cuantumul stabilit de instanțe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

26. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

27. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

28. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

29. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 25 iunie 2025, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 18 septembrie 2025 (f.d. 18, vol. II). Prin urmare, recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 31 octombrie 2025 se consideră depuse în termen (a se vedea pct. 26).

31. În aprecierea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, completul de judecată îl califică drept vădit neîntemeiat, în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Deși recurentul a invocat temeiul

prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, susținând că instanțele inferioare ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil probele administrate, acesta nu indică în mod concret care probe ar fi fost denaturate, ignorate sau interpretate eronat și nici în ce mod pretinsa apreciere nerezonabilă ar fi influențat soluția pronunțată.

32. Analiza motivelor de recurs relevă că acestea reiau, în esență, argumentele invocate anterior în apel, fără a formula veritabile critici de legalitate. Recurentul își exprimă dezacordul față de soluția privind repararea prejudiciului moral și material acordat reclamantului în temeiul Legii nr. 1545/1998, susținând lipsa unei constatări a caracterului ilegal al acțiunilor organelor de urmărire penală. Totuși, aceste susțineri reprezintă o reinterpretare a circumstanțelor de fapt deja examinate de instanțele inferioare și nu demonstrează existența unei erori de drept în aplicarea normelor legale incidente.

33. Instanța de apel a motivat în mod detaliat decizia pronunțată, analizând circumstanțele cauzei, inclusiv durata procedurilor penale, statutul procesual al reclamantului și consecințele suportate de acesta, precum și condițiile de aplicare a Legii nr. 1545/1998 privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală. Totodată, instanța de apel a apreciat cuantumul despăgubirilor acordate prin raportare la criteriul echității, la circumstanțele concrete ale cauzei și la jurisprudența relevantă.

34. În acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza *Ernestina Zullo c. Italia*, subliniază că determinarea cuantumului despăgubirilor trebuie realizată de instanțele naționale într-un mod rezonabil și proporțional, ținând cont de circumstanțele cauzei și de nivelul de trai din statul respectiv. Soluția instanței de apel se înscrie în aceste repere și este în concordanță cu practica instanței supreme în cauze similare întemeiate pe prevederile Legii nr. 1545/1998 ([decizia nr. 2ra-262/24](#)).

35. Recurentul nu combate raționamentele instanței de apel prin argumente juridice concrete, limitându-se la exprimarea unui dezacord general față de concluziile acesteia. În absența unor critici pertinente care să demonstreze aplicarea eronată a normelor de drept sau aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu se încadrează în limitele prevăzute de art. 432 Cod de procedură civilă.

36. În aceste circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și urmează a fi respinsă ca fiind vădit neîntemeiată.

37. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 iunie 2025.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat